

LOS 80 ANYS DE PERE CATALÀ I ROCA

Tore Scala

Pere Català i Roca és una persona de la qual jo enteneva parlar ja quan era estudiant. Un amic de l'Alguer o un alguerès emigrant, com tants que viuen lluny de la pròpia ciutat.

Molts anys després la imatge era aquella fotografia vista als jornals i als llibres celebratius del Retrobament.

La mia coneixença de Pere Català i Roca era solament indirecta, obtinguda a través dels contes, dels escrits i de les fotografies.

Solament en temps més recents he tengut la possibilitat de conèixe'l. Això és estat al juliol del 1999, al meu primer viatge a Barcelona, com a beneficiari de la beca Recasens. Ell, com a fiduciari i responsable de la beca mateixa, és estat la primera persona en terra catalana amb el qual he tengut relacions, i m'ha donat una testimoniança viva de l'amistat i dels lligams que corren entre catalans, o gent de llengua catalana, i algueresos. Per una setmana, acompanyat de la mia dona Eliana i amb los consells de Pere i Maria Carme, he visitat amb gran entusiasme alguns dels aspectes històrics, aquitectònics, culturals i tradicionals més significatius de Barcelona.

L'hospitalitat sincera i l'entusiasme contagiós de Pere m'han fet sentir de casa i això m'ha posat en les millors condicions per començar a conèixer la realitat barcelonina i catalana en gènere.

La sorpresa més gran és estada per l'interès i l'afecte que he tengut manera d'apreciar, no sols com becarí i alguerès.

Particularment importants són estats los contactes tenguts amb los representants i socis de les associacions Amics de l'Alguer i l'Ateneu Barcelonès.

Vull regraciar encara avui Pere Català, entusiasta com un jove, i la sua muller Maria Carme, per la contínua disponibilitat a fer de guia i per l'oferta d'oportuns consells.

Lo gran sense de la família i l'atacament a la sua muller, als fills Anna i Rafael i als néts, és una qualitat que se manifesta també en el treball de l'editorial. Probablement és la mateixa família qui li dóna la força i lo suport per continuar aprofundint en la coneixença de la pròpia cultura i mantendre bones relacions entre catalans i algueresos.

L'amistat és un sentiment bell i fort, Pere ne té una gran capacitat. Quan só estat a Barcelona molts eren los que el coneixeven, el saludaven i xarraven amb ell. L'amistat vers l'Alguer, la testimonia en forma sincera, que los algueresos han sabut reconèixer i tornar a canviar amb el conferiment de la ciutadania honorària.

La coneixença de la cultura de la pròpia terra és vasta i profunda, a la manera d'enciclopèdia, una gran recurs pels països de llengua catalana. Pere Català representa avui lo personatge de l'àrea catalana més conegut a l'Alguer i a Sardenya, identificat amb a la catalanitat i considerat l'emblema de les relacions entra catalans i algueresos, actor i testimoni dels últims cinquanta anys de la història cultural algueresa.

L'amor, lo culte per l'Alguer i l'estima pels algueresos són antics, durables i sincers.

La correspondència epistolar mos dóna la possibilitat d'aprofundir en la nostra coneixença i de confrontar opinions. La passió comuna per la fotografia i la confrontació amb un expert fotògraf m'han ajudat a millorar la tècnica.

Lo just conferiment de la ciutadania honorària algueresa, el Nadal del 2000, és estat un acte molt important i càrrec d'emocions, ma Pere era ja alguerès perquè ell així se sentiva i se sent i, sobretot, perquè los algueresos lo consideraven un d'ells.

Avui és encara de més un punt de riferiment prestigiós, un "ambaixador" de l'Alguer a Catalunya.

Gràcies per tot! Bon aniversari, Pere.